

«Άγιέ μου Νεκτάριε, που θεραπεύεις τον κόσμο, θεράπευσε και εμέ τον φίλον σου»

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Με την ταπείνωσή του ο Άγιος Αμφιλόχιος Μακρής κέρδισε την εμπιστοσύνη του Αγίου Νεκταρίου. Έκτοτε τον επισκεπτόταν συχνά. Όταν ο Γέροντας Αμφιλόχιος έγινε Διάκος, συλλειτουργήσαν πολλές φορές.

Οι ψυχές τους ενώθηκαν ακόμη περισσότερο κατά την τελευταία λειτουργία πού έκαναν ένα χρόνο πριν από την κοίμηση του Αγίου Νεκταρίου. Η πνευματική ένωσή τους έγινε εντονότερη, όταν ο Άγιος του ανέθεσε να μεταλάβει μία άρρωστη μοναχή στο κελλί της.

Άλλη φορά, εξαιτίας του συνωστισμού στον μικρό ξενώνα της Μονής, ο Άγιος τον έβαλε να κοιμηθεί στο κελλί του μέσα στον περίβολο του Μοναστηριού.

Η πνευματική αυτή φιλία και αγάπη συνεχίστηκε και μετά την κοίμηση του Αγίου Νεκταρίου.

Το 1958 εξαιτίας του διαβήτη δημιουργήθηκε ένα επικίνδυνο απόστημα στο πόδι του Γέροντα. Ο γιατρός και οι μοναχές βρίσκονταν σε ανησυχία για την εξέλιξη του αποστήματος, όταν άκουσαν ατάραχο τον Γέροντα να λέει στην διακονητριά του:

– Άναψε θυμιατό, αδελφή Αγάθη, και ανέβασε το λείψανον του Αγίου.

Σταύρωσε το πόδι του και είπε:

– Εσύ, Άγιέ μου Νεκτάριε, που θεραπεύεις τον κόσμο, θεράπευσε και εμέ τον φίλον σου.

Το επόμενο πρωί ο γιατρός που ήρθε να χειρουργήσει το απόστημα διαπίστωσε ότι είχε υποχωρήσει εντελώς.

Με ευγνωμοσύνη ο Γέροντας αφιέρωσε μία Εκκλησία στο όνομα του Αγίου Νεκταρίου η οποία πανηγυρίζει κάθε χρόνο τη μνήμη του θαυματουργού Αγίου.

(από το βιβλίο του Ιερομονάχου, π. Δημητρίου Καββαδία, "Γέροντες και γυναικείος Μοναχισμός", έκδοση Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, Άγιον Όρος, 2015)